

Studuji rád:

Úvaha nad vlastní misijní prací a studiem misiologie na OCMS

Symon, David. 2020. 'Studuji rád: Úvaha nad vlastní misijní prací a studiem misiologie na OCMS' *Život v Kristu* (1)

Tento příspěvek, ve kterém se s vámi budu sdílet o svém studijním projektu, bude doufám povzbuzením pro přemýšlení nad misíí, nad naší službou a vůbec obecně nad věcmi, co děláme.

Už od dětství mi bylo vštěpováno: „Přemýšlej nad tím, co děláš“ – ať už šlo o psaní domácího úkolu, o pomoc s rovnáním věcí do auta nebo s mytím nádobí. Tahle fráze mě provázala celé dospívání a můžu říct, že mě často pěkně štvala. Jak to ale bývá, nakonec jsem za laskavé instrukce vděčný a nějak to se mnou zůstalo. Když jsem pak dělal misii a prakticky sloužil lidem v bývalé Jugoslávii, rád jsem přemýšlel o tom, proč to vůbec dělám, co dělat jinak a lépe, a co naopak přestat dělat úplně.

Z tohoto důvodu a také proto, že jsem studoval na sekulární škole (chorvatský a srbský jazyk a literaturu), jsem měl hlubokou touhu během času, kdy jsem působil v Bosně a Hercegovině, studovat biblickou školu. To se mi podařilo díky dálkovému programu Global University a po šesti letech jsem školu dokončil. Bylo to užitečné, ale většina předmětů jako takový úvod do teologie ve mně spíše jen prohloubila zvědavost. Toužil jsem znát víc a přemýšlel kam jít studovat misiologii.

Slýchal jsem občas poznámky typu: „Na co ale studovat misii, nestačí to dělat srdcem?“ Mnoho pragmatických lidí zastává názor, že máme spousta práce, na co tedy ztrácet čas v knížkách? Misijní aktivita a misijní reflexe jdou podle mě nicméně jedno s druhým. Mezinárodní misie z Česka se od počátku devadesátých let pozvedla a posunula dál. Vyjíždí čím dál více misionářů ze všech různých denominací. Misie se dělá, nicméně méně se o ní už píše. Můj názor je, že misijní praxe by měla být doprovázena odpovídající reflexí, která by se pak měla zas odrážet v misijní praxi. Jedno i druhé je užitečné. Pakliže nebudeme chtít o věcech, které děláme, hlouběji přemýšlet, ochudíme se tak o hodnocení, zlepšování a zobecňování toho, v čem jsme zapojeni. Pakliže budeme ale jen o misii přemýšlet, a mluvit z kazatelen nebo přednášet na

konferencích, a nebudeme součástí konkrétní misijní práce, pak na druhou stranu „skutek utek“. Jako i s jinými oblastmi křesťanského života, potřebujeme i teorii i praxi, potřebujeme tedy misiologii a misijní práci.

Existují různá místa, kde studovat, já sám jsem měl příležitost uskutečnit svůj výzkumný projekt na Oxford Centre for Mission Studies. OCMS vzniklo s cílem rozvíjet misijní teologii a praxi badatelů a služebníků z většinového křesťanského světa (Asie, Afrika, J. Amerika), ze kterého pochází zhruba 80% studentů. S University of Oxford je OCMS spojeno přístupem do knihoven Bodleian a hostujícími přednášejícími. Nejedná se tedy o studium „na“ Oxfordu, ale „v“ Oxfordu. Studium probíhá prezenčně nebo dálkově. Při dálkovém studiu se vyžaduje minimálně šest týdnů ročně přítomnost v Oxfordu. Dokončit doktorát pak trvá šest až sedm let.

Zaměření mého studia je česká zahraniční misie od roku 1989 na Balkáně a má výzkumná otázka je: „Jak současní čeští misionáři nakládají se svou identitou v interakci se Slovany v bývalé Jugoslávii?“ Děláním interview s českými misionáři a lidmi okolo nich, celkem je to třicet lidí. Zajímá mě, jaké jsou podle nich podobnosti a rozdíly mezi českou a místní kulturou, kdy jejich češství vystupuje do popředí a kdy do pozadí, jaké další složky jejich identity hrají důležitou roli. Kromě přispění k existující teorii očekávám samozřejmě i praktický dopad svého výzkumu, zvláště co se týče pomoci misionářům v kontextu podobné, ale přesto jiné, kultury nakládat se svou identitou ku prospěchu jejich misijní práce. Sám přesně do detailu nevím, jak si Bůh tento doktorát použije. Už teď ale můžu vidět určité plody, kde můžu využít co se učím, a to jak skrze vyučování, psaní autorských textů, povzbuzení českých misionářů a koordinaci současné práce na misijním poli.

To, co se mi moc líbí je, že OCMS je duchovním společenstvím, jehož cíl je rozvoj Království a postup Boží misie po celém světě. Akademičtí pracovníci a studenti se scházejí každou středu ke společnému shromáždění a k přímluvným modlitbám. Výzkumná práce je chápána jako prorocká služba, která bude měnit věci v daných kontextech, odkud studenti pocházejí.

Tento článek se chýlí k závěru a rád bych vyzval i vás, abyste měnili věci okolo sebe tím, že se něco naučíte. Třeba také rádi studujete, nebo naopak vůbec ne, to je v pořádku. Ani se nemusí jednat o vysokoškolské studium, může to být i načítání nejnovější literatury svého oboru, evaluace pracovních postupů, rekvalifikace, aj. A ať už v práci nebo ve volném čase děláme, co děláme, přemýšlejme o tom. Ano, naše mysl může být občas překážkou, aby k nám Bůh

mluvil, někdy věci potřebujeme přijmout navzdory okolnostem a zdravému rozumu. Ale není to pravidlem, v Bibli není napsané „vypněte mozek tím tlačítkem za uchem“. Je tam napsané „obnovujte svou mysl“ (Ř 12, 2). Studovat a přemýšlet o věcech je totiž duchovní záležitost a můžeme to dělat k Boží slávě (1 K 10,31).